

ikke synes at kunne holde sammen om den demokratiske Samfundspolitik, som Valgdagen gav os i Opdrag at føre; Arbejdet opgives, fordi der her sker et Brud paa Hovedpunkter i en Lovgivning, som vi maa anse det for nødvendigt at sætte noget ind paa at gennemføre. Hvis der stod et solidt Folketingsflertal samlet om Lovforslagets Hovedpunkter, vilde vi ikke nære nogen Betænkelighed ved at føre Forslaget over i Landstinget og saa handle efter den Stilling, der da kom til at foreligge, men her staar intet solidt Folketingsflertal samlet om dets Hovedpunkter, det ærede Medlem og hans Meningsfæller har skilt sig ud paa afgørende Punkter.

Det ærede Medlem følger til sine sidstnævnte Bemærkninger nogle Betragtninger over, om Regeringen har saa store Vanskeligheder, at den ikke kan fortsætte. Jeg tror ikke, det ærede Medlem skal lytte til saadanne mystiske Røster, som har været fremme i den senere Tid; i Almindelighed, er det ærede Medlem ogsaa saa nøgtern, at jeg ikke kan tænke mig, at Mystikken i nogen særlig Grad tiltaler ham. Der er nemlig ikke nogle mystiske Vanskeligheder, som nødvendiggør, at Regeringen nedlægger Arbejdet. Regeringen tænker saa langt fra paa at nedlægge Arbejdet, at den tværtimod gaar ud til Vælgerne for at søge den Styrkelse, der er nødvendig for at fortsætte Arbejdet, vi ønsker Styrken forøget og de politiske Linier klaret af de eneste, der kan klare dette, af de eneste, der kan forøge vor Styrke, nemlig de danske Vælgere; vi taler ogsaa overfor de danske Vælgere om Ansvarets Fordeling, og vi mener at have god Grund til at appellere til Vælgerne ikke blot i den Lovgivning, her er Tale om, men ogsaa i den Mistillidserklæring, vi fik forleden Dag, da der var Tale om at overdrage Hvervet til en Samlingsregering, deri maa jeg se en yderligere Spore til at søge ud til Vælgerne.

Slebsager: Jeg skal erkende, at efter at have hørt den højtærede Statsminister nu igen synes jeg nok, han har fundet den „kærlige“ Tone, som i den senere Tid har kendetegnet hans Udtalelser overfor det tidligere Støtteparti her i Salen. Den højtærede Statsminister — det vil jeg dog gerne lige sige til at begynde med — omtalte de Radikales Ændringsforslag om Tilskuddet paa 3 Mill. Kr. Det var som en Draabe i Havet, sagde den højtærede Statsminister. Det forekommer mig, Draaberne bliver noget store, naar vi skal til at tale om, at 3 Millioner er som en Draabe i Havet,

saadan ligger Landet dog vistnok ikke; hvad vilde vi ikke komme til at staa overfor, hvis vi skulde have hele Tilskudsbyggen? — det synes at pege i Retning af, at det ærede Medlem Hr. Drachmann havde Ret, da han forleden Dag pegede paa, at hvis Tilskudsordningen skulde anvendes, saa den kunde betyde noget, vilde man, saa vidt jeg erindrer det ærede Medlems Udtalelser, komme op paa Beløb af 90—100 Mill. Kr.

Den højtærede Statsminister omtalte Tilskudsspørgsmaalet og Industriraadets Stilling til det, og han fremsatte der nogle Bemærkninger, som jeg for mit Vedkommende ikke kan lade staa. Den højtærede Statsminister udtalte, at sidste Aar mødte 3 Repræsentanter for Industriraadet og anbefalede det daværende Tilskudsforslag. Den højtærede Statsminister forveksler her Kriseudvalget med Industriraadet. Der mødte nemlig 3 Repræsentanter for dette Kriseværnsudvalg, der var nedsat sidste Aar, og disse tre Repræsentanter var ganske rigtig de 3 Herrer, Direktør Hartz, Direktør H. Olesen og Direktør Dessau. De mødte og anbefalede Tilskudsforslaget i Egenskab af Medlemmer af Kriseværnsudvalget, men Industriudvalget som saadant, der afgav sin Udtalelse til Folketingets Udvalg, brugte udtrykkelig den Vending, som jeg tidligere i Dag har fremført her i Salen, at det turde ikke fraraade, men det turde heller ikke positivt tilraade Tilskudsordningen, og efter at have lært Forholdene at kende gennem de Laan, der er ydet de sidste Aar, er Industriraadet kommet til den Opfattelse, at det afgjort fraraader hele Tilskudsordningen. Det er det virkelige Forhold, og den højtærede Statsminister maa gøre sig klart, at disse 3 Herrer mødte ikke som Repræsentanter for Industriraadet, men som Medlemmer af Kriseværnsudvalget — jeg tror, det var saadan, det Udvalg hed.

Endvidere vender den højtærede Statsminister tilbage til min indskudte Bemærkning med Hensyn til en Kronestigningsafgift. Jeg brugte udtrykkelig den Vending, da jeg omtalte dette: Gennem dette Forslag naar man aldeles ikke særlig at tage en Afgift af de Formuer, som har haft Fordel ved Kronestigningen, en Tanke, som der er ikke ringe Sympati for indenfor vort Parti, *dersom den var praktisk gennemførlig* — det føjede jeg udtrykkelig til, og den højtærede Statsminister har jo gennem sit første Foredrag her i Salen ved Lovforslagets første Behandling for sit Vedkommende gjort klart, at han mente ikke, og den Administration, han havde forhandlet